

Εργασία: ΕΝΕΤΙΚΑ ΜΝΗΜΕΙΑ ΤΟΥ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

Ενετικά τείχη (29-4-14)

Νέα ενετικά τείχη : Ο Χάνδακας, με την εγκατάσταση των Ενετών στα 1211 (ονομάζεται Candia από τους νέους αποίκους) εξελίσσεται στο σπουδαιότερο κέντρο της πολιτικής, στρατιωτικής, πνευματικής και εμπορικής ζωής του Νησιού, με ανάκτορο για τον δούκα, μέγαρα για τους ευγενείς αποίκους, ναούς για τον θρησκευόμενο λαό και κάθε άλλο στοιχείο που χαρακτήριζε μια ανάλογη πόλη του Βασιλείου της Βενετίας.

Αραβοβυζαντινό τείχος : Οι Ενετοί αρχικά ανέσθησαν στην οχύρωση που ήδη υπήρχε (αραβική - βυζαντινή), τμήματα της οποίας σώζονται και σήμερα (πίσω από νέα κτίσματα) στην πορεία των οδών Χάνδακος, Δαιδάλου, Δουκός Μποφύρ και στο λιμάνι της

πόλης, επιφέροντας όμως κάποιες επιδιορθώσεις, προκειμένου να προστατευθούν από τις εσωτερικές αναταραχές. Όταν, όμως διαπίστωσαν ότι ο τουρκικός κίνδυνος γινόταν ολοένα και πιο ορατός άρχισαν το σχεδιασμό και την ανοικοδόμηση του νέου οχυρωματικού περιβόλου (αυτού που διασώζεται μέχρι σήμερα), που θα περιελάμβανε την πόλη και όλα τα προάστια. Τα νέα τείχη σχεδίασαν διάφοροι μηχανικοί σταλμένοι από τη Βενετία, ο κυριότερος εκ των οποίων ήταν ο διασημότερος στρατιωτικός μηχανικός της Βενετίας, ο Michele Sanmicheli.

Νέα οχύρωση: Η νέα οχύρωση του Χάνδακα άρχισε να υλοποιείται στα 1462 και οι εργασίες κράτησαν περισσότερο από εκατό χρόνια. Ο σχεδιασμός έγινε με βάση τις νέες αρχές της οχυρωματικής τέχνης και τις ανάγκες που προέκυψαν από την εφεύρεση της πυρίτιδας. Ο

περίβολος των τειχών, που έχει σχήμα τριγώνου με τη βάση στη θάλασσα, έχει περίμετρο περίπου 5 χιλιόμετρα. Την οχύρωση συμπλήρωνε, από την πλευρά του χερσαίου τμήματος, τάφρος και άλλα εξωτερικά οχυρά.

Ο φρουριακός περίβολος του Χάνδακα αποτελεί έργο θαυμαστό όσον αφορά την έμπνευση και το σχεδιασμό του για ολόκληρη τη μεσογειακή λεκάνη. Άντεξε πάνω από 20 χρόνια την πολιορκία από τους Τούρκους και αποτελεί πλέον ένα σημαντικό ιστορικό μνημείο για την πόλη του Ηρακλείου.

Ηρακλής - Γιώργος

Εργασία: ΕΝΕΤΙΚΑ ΜΝΗΜΕΙΑ ΤΟΥ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

Βασιλική Αγίου Μάρκου

Ο Άγιος Μάρκος ήταν προστάτης των Βενετών και γι' αυτό από τα πρώτα χρόνια της Βενετοκρατίας έκτισαν οι Βενετοί το ναό αυτό στην ανατολική πλευρά της πλατείας Ελευθερίου Βενιζέλου, απέναντι ακριβώς από την Κρήνη Μοροζίνι (Λιοντάρια).

Ο ναός άρχισε να κτίζεται το 1239. Ήταν τρίκλιτη, ξυλόστεγη βασιλική, με το μεσαίο κλίτος ψηλότερο από τα άλλα. Χαρακτηριστικό ήταν το κωδωνοστάσιο με ρολόι (αντίγραφο του κωδωνοστασίου του Αγίου Μάρκου της Βενετίας), που στην κορυφή του κυμάτιζε η φλογοφόρος σημαία του Αγίου Μάρκου. Οι καμπάνες χτυπούσαν κάθε πρωί, για να πάνε οι υπάλληλοι στη δουλειά τους, ενώ όμως σε καιρό πολέμου σήμαιναν συναγερμό για τους βομβαρδισμούς.

Στον Άγιο Μάρκο αναλάμβαναν τα καθήκοντά τους οι Βενετοί άρχοντες με λαμπρές τελετές. Εδώ επίσης ενταφιάζονταν οι άρχοντες των Βενετών που πέθαιναν στην Κρήτη. Έχουν ταφεί οι δούκες: Μαρίνος Μοροζίνι, Μαρίνος Γκραντένγκο και Μάρκος Κόρνερ. Το αρχικό οικοδόμημα καταστράφηκε με το σεισμό του 1303 και ανοικοδομήθηκε. Το 1508 έπαθε πάλι μεγάλες ζημιές από το σεισμό και ξαναεπισκευάστηκε. Οι κίονές του, από πράσινη πέτρα, πιστεύεται πως προέρχονταν από ελληνορωμαϊκά μνημεία της Κνωσού. Το αρχικό οικοδόμημα καταστράφηκε με το σεισμό του 1303 και ανοικοδομήθηκε. Το 1508 έπαθε πάλι μεγάλες ζημιές από το σεισμό και ξαναεπισκευάστηκε.

**Φάνη Γκολέμη-
Μαρία
Αλεξανδράκη-
Κωνσταντίνα
Αδαμάκη**

Εργασία: ΕΝΕΤΙΚΑ ΜΝΗΜΕΙΑ ΤΟΥ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

Λότζια

(28/4/2014)

Λότζια ονομάζεται το κτίριο που σήμερα στεγάζεται το δημαρχείο του δήμου Ηρακλείου.

Βρίσκεται επί της 25ης Αυγούστου λίγο βορειότερα από τη [πλατεία των Λιονταριών](#) στο κέντρο της πόλης του [Ηρακλείου](#). Το κτίριο το καιρό της ενετοκρατίας ήταν χώρος συγκέντρωσης ευγενών και αρχόντων που συζητούσαν για διάφορα θέματα οικονομικά, εμπορικά, πολιτικά που απασχολούσαν την πόλη.

Δημαρχείο

Σήμερα αυτό είναι το κεντρικό κτίριο του Δήμου Ηρακλείου στεγάζει το γραφείο του Δημάρχου τα γραφεία αντιδημάρχων, διοικητικές και οικονομικές υπηρεσίες και την αίθουσα που συνεδριάζει το Δημοτικό Συμβούλιο.

Ιστορία

Η κατασκευή που σώζεται σήμερα είναι η τέταρτη κατα σειρά. Χτίστηκε περίπου το 1628 από το γενικό προβλεπτή Φραγκίσκο Μοροζίνη. Μετά την άλωση της πόλης από τους Τούρκους το κτίριο μετατρέπεται σε έδρα του ανώτατου οικονομικού υπαλλήλου, του Τεφτερδάρη και του Γραμματικού της Πόρτας. Αργότερα η [Κρητική πολιτεία](#) πρότεινε το κτίριο να χρησιμοποιηθεί σαν αρχαιολογικό μουσείο

αλλά λόγω σεισμού το κτίριο δεν κρίθηκε ασφαλές. Το 1904 θεωρήθηκε ετοιμόροπο και άρχισε η κατεδάφιση του 1ου ορόφου. Τον επόμενο χρόνο παραδόθηκε στο Δήμο για τη στέγαση των υπηρεσιών του. Το 1915 ξεκινάει επίσημα η αναστήλωση υπό την επιμέλεια του Μαξιμίλιαν Ονγκάρο, που ήταν έφορος των καλλιτεχνικών μνημείων της Βενετίας. Μετά το τέλος του Β' Παγκοσμίου πολέμου άρχισαν και πάλι οι εργασίες ανοικοδόμησης, οι

οποίες ολοκληρώθηκαν το 1980. Το 1987 πήρε το πρώτο βραβείο EUROPA NOSTRA, ως το πιο καλά αναπαλαιωμένο και συντηρημένο Ευρωπαϊκό μνημείο της χρονιάς.^[1]

Ιζαμπέλα Ηλιάκη

Κατερίνα Βαρδάκη

Κούλες

Κούλες, Καστέλλο ντελ Μόλο (Castello del Molo), Ρόκκα α Μάρε (Rocca a Mare), λέγεται το θαλάσσιο φρούριο που κτίστηκε από τους [Ενετούς](#) στο [Ηράκλειο](#). Βρίσκεται στην είσοδο του ενετικού λιμανιού και κτίστηκε πριν από τη κατασκευή της νέας ενετικής οχύρωσης, ώστε να προστατεύει το λιμάνι από τις εισβολές άλλων κατακτητών. Αποκτά τη τελική του μορφή ανάμεσα στο 1523-1540 αντικαθιστώντας προηγούμενες κατασκευές που καταστράφηκαν από σεισμούς και άλλα αίτια.

Το κτίριο

Το φρούριο με ογκώδεις δομούς που

φέρθηκαν από τα Φρασκιά διώροφο και κάλυπτε Στο ισόγειο χωρίζεται σε που χρησίμευαν κυρίως ως τροφίμων και

αλλά και ως κελιά φυλακής. Στον όροφο υπήρχαν δωμάτια για τον αξιωματικούς μαζί και φούρνος, μύλος και μια μικρή εκκλησία.

κατασκευάστηκε μετά

και τη Ντία. Είναι περίπου 3.600 τ.μ. 26 διαμερίσματα αποθήκες πολεμοφοδίων,

Φτερωτός λέων της Βενετίας

Στις τρεις πλευρές προς τη θάλασσα άνοιγαν θυρίδες για τα κανόνια που προστάτευαν το λιμάνι. Το 1630 υπήρχαν 18 κανόνια στο ισόγειο και 25 στον όροφο. Στη ΒΑ, Δ και Ν πλευρά εξωτερικά ήταν εντοιχισμένες μαρμάρινες ανάγλυφες παραστάσεις του φτερωτού λέοντα της Βενετίας που σήμερα σώζονται ακρωτηριασμένες.

Σήμερα ο Κούλες είναι επισκέψιμος, ενώ χρησιμοποιείται και για πολιτιστικές εκδηλώσεις. Επίσης, μετά το 2000 έγινε η υποστήριξη στη νότια πλευρά του, καθώς η θάλασσα είχε δημιουργήσει υποθαλάσσια σπηλιά. Επίσης, ανά περιόδους εκτελούνται εργασίες αναστήλωσης και το φρούριο μένει κλειστό για το κοινό.

Ηλιας Γεωργαντας , Αλεξης Καραμβαλης.

ΕΝΕΤΙΚΑ ΜΝΗΜΕΙΑ ΤΟΥ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

Κρήνη Μοροζίνι

Η **Κρήνη Μοροζίνι** βρίσκεται στη πλατεία Λιονταριών απέναντι από τη Βασιλική του Αγίου Μάρκου, στο κέντρο του Ηρακλείου. Θεωρείται ένα από τα ωραιότερα ενετικά μνημεία του *Χάνδακα* (Ονομασία του Ηρακλείου Κρήτης κατά τη Βυζαντινή περίοδο) και σώζεται σε πολύ καλή κατάσταση. Ο λόγος κατασκευής δεν ήταν αισθητικός αλλά η παροχή νερού στην πόλη του Ηρακλείου. Το νερό ερχόταν από το βουνό Γιούχτας στις Αρχάνες με ένα υδραγωγείο 15 χιλιομέτρων που έφτανε στο Ηράκλειο.

Ιστορία

Τα εγκαίνια έγιναν στις 25 Απριλίου του 1628 - εορτή του Αγίου Μάρκου τότε πολιούχου της πόλης. Εμπνευστής του έργου ήταν Φραγκίσκος Μοροζίνι, που έδωσε στην κρήνη το όνομά του. Το οκτάλοβο σχήμα της δεξαμενής οφείλεται στην αύξηση της περιφέρειάς της, για να παίρνουν νερό περισσότεροι άνθρωποι. Στο κάθε ημικύκλιο μπορούν να σταθούν πέντε, δηλαδή σ' όλη την κρήνη σαράντα άτομα συγχρόνως, να βουτήξουν τα δοχεία τους και να τα γεμίσουν. Βρύσες (κρουνοί) δεν υπήρχαν. Τα θέματα των ανάγλυφων παραστάσεων στους λοβούς είναι παρμένα από την ελληνική μυθολογία και κυρίως από το θαλασσινό κόσμο.

Η κρήνη έχει μια πολύλοβη δεξαμενή κοσμημένη με ανάγλυφες παραστάσεις από το θαλάσσιο βασίλειο (τρίτωνες, δελφίνια, μυθολογικά τέρατα, θαλάσσιους δαίμονες) καθώς και οικόσημα.

Χριστίνα Γ. Γουρνιεζάκη

Μαρία – Ευαγγελία Ν. Ηγουμενίδη

Τοπική Ιστορία Τάξη: Ε1 Τρίτη 29-4-14

ΕΝΕΤΙΚΑ ΜΝΗΜΕΙΑ ΤΟΥ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

Τα Ενετικά Νεώρια του Ηρακλείου

Τα νεώρια είναι στεγασμένοι επιμήκεις χώροι για την κατασκευή και επισκευή των καραβιών του βενετσιάνικου στόλου. Ο στόλος των Ενετών ήταν κυρίαρχος στη Μεσόγειο και οι Ενετοί με τα νεώρια που έχτιζαν σε κάθε λιμάνι τους, εξασφάλιζαν ότι τα καράβια τους, εμπορικά και πολεμικά, θα ήταν πάντα σε καλή κατάσταση και έτοιμα να ταξιδέψουν γρήγορα και με ασφάλεια από λιμάνι σε λιμάνι.

Τα νεώρια του Ηρακλείου υπήρξαν ένα μεγαλεπήβολο τεχνικό έργο, η κατασκευή του οποίου χωρίζεται σε τέσσερις φάσεις από τον 15ο-17ο. Συνολικά χτίστηκαν 19 νεώρια στο Ηράκλειο, ομαδοποιημένα σε τρία οικοδομικά

συγκροτήματα. Μεταξύ τους επικοινωνούσαν μέσα από τοξωτά ανοίγματα και έκλειναν με θυρόφυλλα από καδρόνια με κενά διαστήματα μεταξύ τους.

Σήμερα διατηρούνται μόνο 5-6 νεώρια από τα 19. Πρέπει να αναφερθεί ότι τα νεώρια που κοιτούν προς το ενετικό λιμάνι δεν σώζονται σε όλο τους το μήκος, αλλά μεγάλο μέρος τους κατεδαφίστηκε για να φτιαχτεί η παραλιακή λεωφόρος.

Ανάμεσα στα νεώρια υπήρχε αποθήκη άλατος, ενώ μια μεγάλη δεξαμενή νερού με χωρητικότητα 20.000 βαρέλια είχε χτιστεί δυτικά από το τελευταίο νεώριο. Αποτελείται από δύο θολοσκεπείς χώρους, που επικοινωνούν μεταξύ τους μέσα από τοξωτά ανοίγματα, και διαθέτει τέσσερα ανοίγματα για να μπαίνει το φως και ο αέρας.

Αγαπουλάκη Μαριγιάννα

Μπελαντάκη Χαρά

ΕΝΕΤΙΚΑ ΜΝΗΜΕΙΑ ΤΟΥ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

Η κρήνη Πρίουλι

ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ

Η [κρήνη Πρίουλι](#) βρίσκεται λίγα βήματα από το νότο της Πύλης του Δερματά και πίσω από το σημερινό Μποδοσάκειο Δημοτικό Σχολείο. Το όνομά της το πήρε από τον κατασκευαστή της, το Γενικό Προβλεπτή Αντόνιο Πρίουλι. Είναι επίσης γνωστή με το όνομα "Fontana puona". Στα χρόνια της Τουρκοκρατίας ονομάστηκε Κρήνη του Δελημάρκου. Έτσι είναι γνωστή σήμερα.

ΙΣΤΟΡΙΑ

Η κατασκευή της έγινε το 1666 μ.Χ. όπως αναφέρεται στην επιγραφή που υπάρχει με τη χρονολογία MDCLXVI (1666). Οι Τούρκοι, που το διάστημα εκείνο πολιορκούσαν το Χάνδακα, είχαν κόψει τον αγωγό της κρήνης του Μοροζίνι. Έτσι η πόλη βασανιζόταν από έλλειψη

νερού. Τότε ο Αντόνιο Πρίουλι βρήκε μία φλέβα νερού μέσα στην τάφρο, απέναντι στον προμαχώνα Βηθλεέμ. Το νερό το διοχέτευσε απέναντι στην Πύλη Δερματά, όπου έκτισε την κρήνη που σώζεται και σήμερα.

Το αταστόλιστο μνημείο στέφεται από ένα τριγωνικό αέτωμα και φέρει κίονες και πεσσούς με περίτεχνα κιονόκρανα. Δύο μικρές μακρόστενες κόγχες ανοίγονται στα αριστερά και στα δεξιά, ενώ στο κέντρο δεσπόζει μια πλάκα με τουρκική επιγραφή, στην οποία μνημονεύεται ο φιλόanthropos Χουσεΐν Γαζή Πασάς, ο οποίος φρόντισε να διοχετεύσει και πάλι νερό σ' αυτήν .

ΜΑΘΗΤΕΣ : ΕΥΑΝΘΙΑ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ ΚΑΙ ΧΑΡΗΣ ΒΡΟΥΧΑΚΗΣ

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

Ο Ναός Πέτρου και Παύλου χτίστηκε κατά τους πρώτους χρόνους της βενετσιάνικης κυριαρχίας ως Καθολικό της Μονής του Τάγματος των Δομηνικανών. Αποτελεί ένα από τα παλαιότερα μνημεία αρχιτεκτονικής των Κιστερκιανών Μοναχών του 12ου αιώνα, τόσο στην Ευρώπη όσο και στην Ελλάδα. Βρίσκεται δίπλα στο θαλάσσιο τείχος, μεταξύ του ενετικού λιμανιού και της Πύλης Δερματά, στη σημερινή παραλιακή λεωφόρο Σοφοκλή Βενιζέλου.

Στη διάρκεια της ενετικής κυριαρχίας γίνονταν ταφές επιφανών

ηγετών της Κάντια, από τα πρώτα της οθωμανικής κυριαρχίας, ο Άγιος μετατράπηκε σε μουσουλμανικό στη μνήμη του Σουλτάνου Ιμπραήμ.

ενώ
χρόνια
Πέτρος
τέμενος

Χαρακτηριστικό επίσης είναι ότι ειδικά ως προς τη διώροφη διάταξη των αρχικών παρεκκλησίων του Ιερού, αυτή δεν έχει εντοπιστεί σε άλλο μνημείο της κατηγορίας του. Ήδη στην Κρήτη ο Ναός του Αγίου Πέτρου έχει αποτελέσει πρότυπο για τον Ιερό Ναό του Αγίου Νικολάου Χανίων κατά το γύρισμα του 13ου προς το 14ο αιώνα.

Άλλα στοιχεία, της οθωμανικής περιόδου, που αποκαλύφθηκαν κατά τις εργασίες αποκατάστασης είναι το μιχράμπ του τεμένους, τα βοτσαλωτά δάπεδα του περιβάλλοντα χώρου καθώς και ένας κεραμικός κλίβανος.

Γύρω από τη Μονή με το επιβλητικό Καθολικό και τα προσκίσιματά της, στον περιβάλλοντα χώρο του ναού

(Καστέλλα), έχουν αποκαλυφθεί σημαντικά λείψανα αρχαιότερων ιστορικών φάσεων της πόλης που ανήκουν στις περιόδους της Αραβικής κατάκτησης, της Β΄ Βυζαντινής και της πρώιμης Ενετικής κυριαρχίας. Ως ανταλλάξιμη περιουσία αγοράσθηκε από την Ενορία του Αγίου Δημητρίου Λιμένος για να λειτουργήσει ως Ναός. Τελικά αποφασίστηκε από το Υπουργείο Πολιτισμού να επιτραπεί μόνο η επετειακή λειτουργία του περιστασιακά και να παραμείνει ως επισκέψιμο μνημείο.

ΤΑ ΕΝΕΤΙΚΑ ΝΕΩΡΙΑ

ΤΟΤΕ: Το λιμάνι χρησίμευε και ως ναύσταθμος για τα ενετικά πολεμικά πλοία και όχι μόνο. Γι αυτό κατασκευάστηκαν στην προκυμαία στέγαστρα (ταρσανάδες) τα arsenali όπου επισκεύαζαν(κυρίως Κρητικοί τεχνίτες) ή ναυπηγούσαν τα πλοία εκείνης της εποχής-Τα Νεώρια ήταν 19 στον αριθμό και οργανωμένα σε 3 οικοδομικά συγκροτήματα. Οι ισχυροί σεισμοί κατέστρεψαν πολλές φορές τα Νεώρια, ωστόσο οι Ενετοί τα επισκεύαζαν ξανά και ξανά. Τα Νεώρια ξεκίνησαν να κατασκευάζονται το 1281 και ολοκληρώθηκαν το 1556.

ΤΩΡΑ: Τόσα πολλά χρόνια για να χτιστούν...,για να κατεδαφιστούν τόσο γρήγορα ,από τους «σύγχρονους», επειδή οι «ανάγκες» της πόλης ήθελαν να γίνει παραλιακός δρόμος. Έτσι το λιμάνι έχασε πολύ από το Βενετσιάνικο χρώμα που έδιναν αυτά τα υπέροχα κτίσματα. Σήμερα υπάρχουν τμήματα αυτών σε δύο από τα τρία οικοδομικά τετράγωνα που είχαν χτιστεί, αρκετά για να δώσουν στο λιμάνι το ενετικό χρώμα του.

-ΤΟ ΠΑΡΑΚΤΙΟ ΤΕΙΧΟΣ ΚΑΙ Η ΠΥΛΗ ΤΩΝ ΝΕΩΡΙΩΝ

ΤΟΤΕ: Στην περιοχή του ενετικού λιμανιού άρχισε μια δραματική επέμβαση που αλλοίωσε σταδιακά σε διάστημα μιας εικοσαετίας περίπου όλη την περιοχή. Μέχρι το 1936 εξαφανίστηκε μεγάλο τμήμα του παρακτίου τείχους, Ο μικρός Κούλες, κατεδαφίστηκαν τα ανατολικά νεώρια, το βόρειο τμήμα των δυτικών νεωρίων, η πύλη των νεωρίων, η σκάλα που οδηγούσε στην επιφάνεια σχεδόν της θάλασσας και το παλιό Βυζαντινό τείχος από την σκάλα των νεωρίων μέχρι την αρχή του δυτικού μόλου

ΤΩΡΑ: Κατασκευάστηκε Μαρίνα- προβλήτα για τις ανάγκες των ιδιωτικών σκαφών- και πάνω σ αυτήν το καφέ «Μαρίνα». Απέναντι και νότια της προβλήτας αυτής κατασκευάστηκε ο παραλιακός δρόμος, μετά το μπάζωμα της θάλασσας. Πάνω σ αυτόν, υπάρχει ένα τμήμα των Νεωρίων και η ενετική αποθήκη άλατος. Χαρακτηριστικό επίσης είναι η εικόνα των κατοικιών, καταστημάτων και ξενοδοχείων που χτίστηκαν πάνω σ αυτά τα αρχαιολογικά μνημεία!!!

Εργασία: ΕΝΕΤΙΚΑ ΜΝΗΜΕΙΑ ΤΟΥ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

Βασιλική του Αγίου Μάρκου

Ο Άγιος Μάρκος ήταν ο **προστάτης των Βενετών** και επομένως άρχισε να χτίζεται από τα πρώτα χρόνια της Βενετοκρατίας (συγκεκριμένα το 1239), εφόσον σταθερή πρόθεση των Βενετών ήταν να διαμορφώσουν αποικία σύμφωνα με το πρότυπο μητρόπολης Βενετίας. Ήταν βασιλική και το μεσαίο της στεγαζόταν ψηλότερα.

τη νέα τους
της
τρίκλιτη
κλίτος

Στον Άγιο Μάρκο λάμβαναν τελετές κατά τις οποίες οι διορίζονταν στα αξιώματά τους, χρησίμευε και ως τόπος ταφής αρχόντων, των οποίων οι πλάκες εκτίθενται στο Ιστορικό Ηρακλείου. Την περίοδο της έγινε τζαμί και το περιβόητο

χώρα επίσημες
άρχοντες
αλλά
Βενετών
επιτύμβιες
Μουσείο
τουρκοκρατίας

κωδωνοστάσιο, το οποίο είχαν χτίσει οι Βενετοί μιμούμενοι αυτό του Αγίου Μάρκου της Βενετίας, κατεδαφίστηκε από τους Τούρκους. Στη θέση του τελευταίου χτίστηκε μιναρές, που και αυτός γκρεμίστηκε μετά την απελευθέρωση, και σήμερα σώζεται μόνο η βάση του.

Το 1923 περιήλθε στην περιουσία του Δημοσίου και στη συνέχεια του Δήμου, με σκοπό να χτιστεί στη θέση του δημοτικό θέατρο. Ευτυχώς αυτό δεν πραγματοποιήθηκε, αλλά χρησιμοποιήθηκε ως κινηματογράφος με το όνομα «Μινώα». Την περίοδο της γερμανικής κατοχής έγινε αποθήκη τροφίμων. Το 1956 άρχισε η αναστήλωση από την εταιρεία **Κρητικών Ιστορικών Μελετών** και το 1961 η Βασιλική του Αγίου Μάρκου εγκαινιάστηκε από το Α΄ Κρητολογικό Συνέδριο. Σήμερα το μνημείο χρησιμοποιείται ως Δημοτική Πινακοθήκη.

Ηράκλειο 28-4-2014

Μπροκαλάκης Χρήστος

Μιχελάκος Γεράσιμος

15ο Δημοτικό Σχολείο Ηρακλείου

Εργασία: ΕΝΕΤΙΚΑ ΜΝΗΜΕΙΑ ΤΟΥ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

Τοπική Ιστορία Τάξη Ε΄

ΚΡΗΝΗ ΜΠΕΜΠΟ

Στο Χάνδακα, από τον 16ο αιώνα και μετά, υπήρχαν αρκετές και ωραία διακοσμημένες κρήνες. Μια από τις πιο σημαντικές ήταν η Κρήνη Μπέμπο.

Η Κρήνη Μπέμπο βρίσκεται στο Βαλιδέ Τζαμί, στη σημερινή πλατεία Κορνάρου. Ο πρώτος που κατόρθωσε να διοχετεύσει με υδραγωγείο νερό στο Χάντακα ήταν ο στρατηγός του Χάντακα Ιωάννης Ματθαίος Μπέμπο (1552-1554). Η Κρήνη Μπέμπο, που πήρε το όνομα του κατασκευαστή της, έχει οικοδομηθεί εξ' ολοκλήρου από άσπρο μάρμαρο με στολίδι της ένα ακέφαλο άγαλμα, εντοιχισμένο στη μέση ακριβώς, έχοντας από δεξιά και αριστερά δύο κίονες και παραπλεύρως τα οικόσημα του Μπέμπο, του δούκα Αλβίζε Γκρίτι και των συμβούλων του. Το μεγάλο ακέφαλο άγαλμα είχε μεταφερθεί από την Ίεράπετρα και τοποθετήθηκε κάτω από το γείσο της Κρήνης, στον εντοιχισμένο τοίχο της συλλεκτήριας δεξαμενής, που κατεδαφίστηκε το 1938, για την ισοπέδωση της πλατείας.

Η πρόσοψή της αποτελείται από κολόνες και παραστάδες ρυθμού Αναγέννησης. Κορνίζες από φυλλώματα υπενθυμίζουν τη γοτθική τέχνη. Μπροστά υπάρχει μαρμάρινη λεκάνη, που αρχικά φαίνεται να ήταν σαρκοφάγος. Το αέτωμα της κρήνης αφαιρέθηκε παλιότερα και τοποθετήθηκε πάνω από την είσοδο του παλιού νεκροταφείου, δυτικά του εργοστασίου "Τάλως".

Το άγαλμα της Κρήνης, τα τελευταία χρόνια της Τουρκοκρατίας το έβαφαν μαύρο οι Αιθίοπες του Ηρακλείου και το λάτρευαν κάθε χρόνο το Μάη με χορούς και τραγούδια.

04-05-14

Κατσαράκη Ευτυχία

Κυδωνάκη Εύα

Τα Τείχη του Ηρακλείου

Το σπουδαιότερο μνημείο της Βενετοκρατίας είναι τα νέα τείχη. Δεν υπάρχει καμιά πόλη στην Ευρώπη ούτε στην Ανατολή που να σώζει τόσο πλήρη και ακέραια τα οχυρωματικά της έργα, σαν το Ηράκλειο.. Η ανοικοδόμησή τους άρχισε το 1462 και κράτησε περισσότερο από 100 χρόνια. Στο χτίσιμο των τειχών χρησιμοποιήθηκαν οι πέτρες των ερειπίων της Κνωσού. Η δαπάνη των έργων βάρυνε το κεντρικό ταμείο της Βενετίας, το Ταμείο του Βασιλείου και ολόκληρο τον πληθυσμό της

Κρήτης χωρίς να

εξαιρεθεί ούτε ο κλήρος. Το μεγαλύτερο όμως βάρος για την ανοικοδόμηση των τειχών έπεσε στους ώμους του κρητικού λαού και μάλιστα της περιφέρειας του Χάντακα και της Ανατολικής Κρήτης. Το υλικό για το χτίσιμό τους έπαιρναν από τα λατομεία του Κατσαμπά, μα έφερναν πέτρες κι από τα ερείπια της Κνωσού κι από το Τηγάνι της Χερσονήσου.

Ο περίβολος των τειχών έχει μήκος 3 χλμ. σε σχήμα τριγώνου με βάση τη Θάλασσα. έχει 7 προμαχώνες: Τον προμαχώνα Σαμπιονέρα, όπου βρίσκεται σήμερα το 6ο Γυμνάσιο (πρώην Εμπορική Σχολή), τον προμαχώνα Βιτούρι, δίπλα στο πάρκο Γεωργιάδη, τον προμαχώνα Ιησού πάνω από την Καινούρια Πόρτα, τον προμαχώνα Μαρτινέγκο όπου ο τάφος του Καζαντζάκη, τον προμαχώνα Βηθλεέμ απέναντι από το παλιό Πανάκειο, τον προμαχώνα του Παντοκράτορα πάνω από τη Χανιώπορτα και τον προμαχώνα του Αγίου Ανδρέα στη ΒΔ άκρη του περιβόλου. Πόρτες είχε 4: Την παλιά Πόρτα του Μόλου στο λιμάνι, που την γκρέμισαν οι Άγγλοι το 1898, την Πόρτα του Αγίου Γεωργίου ή του Λαζαρέτο (βγαίνει στην πλατεία Ελευθερίας), την Πόρτα του Παντοκράτορα, τη γνωστή σήμερα Χανιώπορτα και στη νότια πλευρά την Πύλη Ιησού ή Καινούρια Πόρτα, γιατί ήταν η τελευταία που έγινε. Οι πύλες έκλειναν με τη δύση του ήλιου και άνοιγαν το πρωί με την ανατολή. Όσοι δεν προλάβαιναν να μπουν έγκαιρα στην πόλη διανυκτέρευαν σε ειδικά θολωτά κτίρια, συνήθως με τρεχούμενο νερό, όπως είναι του Κορώνη ο Μαγαράς στο δρόμο προς Κανλί Καστέλι και οι Κουμπέδες στο δρόμο προς Χανιά.

Το φθινόπωρο του 1669 το Μεγάλο Κάστρο της Κρήτης, η πόλη των Γραμμάτων και των Τεχνών την περίοδο της Αναγέννησης, έπεσε στην εξουσία του πιο βάρβαρου κατακτητή, απ' όσους είχαν περάσει ως τότε, ύστερα από πολιορκία 22 χρόνων. Στο διάστημα αυτό χιλιάδες κανόνια, μέσα και έξω από το απόρθητο κάστρο, αποτελούσαν τη μακάβρια ορχήστρα στο χορό του θανάτου. Εκατόν οχτώ χιλιάδες Τούρκοι είναι θαμμένοι γύρω από τα τείχη του και τριάντα χιλιάδες Χριστιανοί, Ορθόδοξοι και Καθολικοί, θυσιάστηκαν, πολεμώντας με πείσμα το νέο κατακτητή. Ο Χάντακας δεν θα υπέκυπτε στη βαρβαρική βία αν δεν παρουσιαζόταν ο προδότης Ανδρέας Μπαρότσας. Υπέκυψε, δηλαδή, με προδοσία και ήταν η επισφράγιση της καταστροφής της πολιτιστικής ανάπτυξης της Κρήτης.